

Sygn. akt: III U 529/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 września 2014r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Bożena Beata Bielska
Protokolant:	sekretarz sądowy Ewelina Asztemborska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 września 2014r. w O.

sprawy z odwołania S. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o wysokość renty rodzinnej

na skutek odwołania S. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 14.04.2014r. **znak** (...)

orzeka:

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

W piśmie z dnia 09.05.2014r. S. G. wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P. z dnia 14.04.2014r., ustalającej wysokość renty rodzinnej podnosząc, że renta rodzinna, którą otrzymuje jest zbyt niska i nie wystarcza na pokrycie jej potrzeb.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wskazał, że S. G. w dniu 03.12.1991r. złożyła wniosek o przyznanie renty rodzinnej po zmarłym mężu, J. G.. Po jego rozpoznaniu przyznano odwołującej prawo do renty rodzinnej od dnia 27.11.1991r. Do ustalenia wysokości renty rodzinnej przyjęto dotychczasową podstawę wymiaru renty inwalidzkiej, a następnie emerytury, pobieranej przez J. G., obliczoną z wynagrodzenia uzyskanego przez zmarłego w okresie 12 miesięcy od 04/1989r. do 03/1990r.

ZUS wskazał, iż w dniu 12.12.2006r. S. G. złożyła wniosek o przeliczenie wysokości renty rodzinnej na podstawie zarobków zmarłego męża z okresu jego zatrudnienia w Zespole Elektrowni w O. od 19.11.1973r. do 04.05.1990r., wskazanych w nowo złożonych Rp-7. Na podstawie tych zaświadczeń dokonano obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru renty z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. z okresu od 01.01.1980r. do 31.12.1989r., który po przeliczeniu wyniósł 99,60%. Ponieważ wskaźnik ten był wyższy od poprzednio obliczonego, decyzją z dnia

11.01.2007r. dokonano przeliczenia renty rodzinnej, jednak jej wysokość nadal została ustalona w kwocie najniższego świadczenia, tj. od 01.12.2006r. w kwocie 597,46 zł.

Organ rentowy wskazał też, że wg ostatnio wydanej decyzji z dnia 14.04.2014r. renta rodzinna od 01.05.2014r. wynosi 844,45 zł. Do renty rodzinnej przysługuje odwołującej dodatek pielęgnacyjny w kwocie 206,76 zł. Ponieważ zdaniem ZUS świadczenie odwołującej wypłacane jest w prawidłowej wysokości, odwołanie nie jest zasadne.

Na rozprawie w dniu 10.09.2014r. S. G. oświadczyła, że domaga się wypłacania jej renty rodzinnej w wysokości zarobków, jaki otrzymywał jej mąż oraz przepisania renty rodzinnej na jej wnuczka.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

S. G. kwestionowała w niniejszym postępowaniu wysokość wypłacanej jej renty rodzinnej. Ponieważ odwołanie zostało wniesione w dniu 09.05.2014r. należało uznać, iż odwołująca kwestionowała ostatnio wydaną decyzję. Jest to decyzja z dnia 14.04.2014r. Przyjęcie innej koncepcji spowodowałoby odrzucenie odwołania.

S. G. na rozprawie w dniu 10.09.2014r. oświadczyła, że domaga się wypłacania jej renty rodzinnej w wysokości zarobków, jakie otrzymywał jej mąż oraz przepisania renty rodzinnej na jej wnuczka.

Żądanie to podlega oddaleniu, bowiem przepisy ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych nie przewidują możliwości przeniesienia uprawnień do renty rodzinnej z osoby uprawnionej (żony) na inną osobę. Przepisy tej ustawy nie przewidują też możliwości wypłacania renty rodzinnej w wysokości zarobków, jakie otrzymywał zmarły członek rodziny. Zgodnie bowiem z art. 73 ust. 1 pkt 1 w/w ustawy renta rodzinna dla jednej osoby uprawnionej wynosi 85% świadczenia, które przysługiwałoby zmarłemu. Za kwotę świadczenia, które przysługiwałoby zmarłemu, uważa się zaś kwotę emerytury, z zastrzeżeniem ust. 3 i 3a, lub renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy (art. 73 ust. 2).

Zgodnie z art. 477⁹ § 1 kpc i utrwalonym orzecznictwem, zakres i przedmiot rozpoznania Sądu wyznacza zawsze treść zaskarżonej decyzji organu rentowego. W sprawie należało więc przede wszystkim odnieść się do treści zaskarżonej decyzji ZUS z dnia 14.04.2014r.

Decyzją tą ZUS ponownie ustalił S. G. wysokość renty rodzinnej, przy czym wydanie tej decyzji było spowodowane zmniejszeniem należności ulegających potrąceniu ze świadczenia odwołującej. Pismem z dnia 01.04.2014r. Komornik Sądowy przy SR w Wołominie zawiadomił bowiem ZUS o zmniejszeniu egzekwowanej należności do kwoty łącznej 84,26zł, co spowodowało konieczność zmniejszenia kwoty potrąceń. Z akt ZUS wynika, iż w decyzji z dnia 21.01.2014r. potrącenia te stanowiły kwotę 207,78zł. Decyzja z dnia 14.04.2014r. zmniejsza kwotę potrąceń ze świadczenia w stosunku do poprzednich decyzji, bowiem wprowadza potrącenia świadczenia jedynie w kwocie 84,26zł. Biorąc powyższe pod uwagę należy uznać, iż skoro decyzja z 14.04.2014r. jedynie wprowadza nową kwotę potrąceń, tylko ta kwestia, zgodnie z art. 477⁹ § 1 kpc, może być przedmiotem badania w niniejszej sprawie.

Egzekwowane świadczenia wynikają z egzekucji prowadzonej przez Komornika Sądowego w W. na mocy nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, wydanego przez Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 19.07.2013r. Badaniu podlegało więc jedynie to, czy wysokość potrąceń jest prawidłowa a zdaniem Sądu wysokość potrąceń odpowiada przepisom. W decyzji wskazano, iż renta rodzinna w dalszym ciągu przysługuje w kwocie najniższej, tj. w kwocie 844,45zł a do renty rodzinnej przysługuje dodatek pielęgnacyjny w kwocie 206,76zł. Taka wysokość renty rodzinnej jest prawidłowa, gdyż najniższa renta rodzinna, zgodnie z Komunikatem Prezesa ZUS z dnia 18 lutego 2014r. w sprawie kwoty najniższej emerytury i renty, dodatku pielęgnacyjnego i dodatku dla sierot zupełnych oraz kwot maksymalnych zmniejszeń emerytur i rent, wynosi 844,45zł. Także wysokość dodatku pielęgnacyjnego została określona prawidłowo.

Z akt rentowych wynika, że poprzednia decyzja ustalająca wysokość renty rodzinnej na dzień 01.03.2014r. została wydana w dniu 21.01.2014r. Jest ona obecnie prawomocna, bowiem nie zostało wniesione od niej odwołanie.

Zauważyć trzeba, że zaskarżona obecnie decyzja z dnia 14.04.2014r. wprowadza potrącenia świadczenia w kwocie 84,26zł, wynikające z egzekucji prowadzonej przez Komornika Sądowego w W. na mocy nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, wydanej przez Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 19.07.2013r. Odwołująca nie zgłaszała zastrzeżeń do wysokości potrąceń.

Z informacji o stanie zaległości w sprawie egzekucyjnej z dnia 01.04.2014r. wynika, iż kwota 84,26zł jest to opłata egzekucyjna (65,28zł) i wydatki gotówkowe (16,98zł) w sprawie Km 19318/13.

Wskazać trzeba, że zgodnie z art. 881 kpc organ rentowy jest związany zajęciem świadczeń odwołującego i wezwaniem do dokonywania potrąceń skierowanych przez Komornika w toku postępowań egzekucyjnych. Potrącenia te muszą być dokonywane w granicach przewidzianych w art. 139-142 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Zgodnie z art. 139 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ze świadczeń pieniężnych określonych w ustawie - po odliczeniu składki na ubezpieczenie zdrowotne oraz zaliczki i innych należności z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych - podlegają potrąceniu, z uwzględnieniem art. 141 sumy egzekwowane na mocy tytułów wykonawczych na pokrycie należności innych niż świadczenia alimentacyjne. Przepis art. 140 ust. 1 pkt 3 w/w ustawy stanowi zaś, że potrącenia te mogą być dokonywane, z zastrzeżeniem art. 141 do wysokości 25% świadczenia. Zgodnie natomiast z art. 141 ust. 1 pkt 1c emerytury i renty są wolne od egzekucji i potrąceń, z zastrzeżeniem ust. 2, w części odpowiadającej 50% kwoty najniższej emerytury lub renty - zależnie od rodzaju pobieranego przez emeryta (rencistę) świadczenia - przy potrącaniu należności, o których mowa w art. 139 ust. 1 pkt 5, wraz z kosztami i opłatami egzekucyjnymi. Kwoty wolne od potrąceń i egzekucji ustala się dla emerytur i rent wraz ze wszystkimi wzrostami, zwiększeniami, dodatkami oraz innymi świadczeniami wypłacanymi wraz z emeryturą lub rentą na podstawie odrębnych przepisów, z wyłączeniem świadczeń rodzinnych oraz dodatku dla sierot zupełnych, dodatku pielęgnacyjnego i dodatku weterana poszkodowanego (art. 141 ust. 3).

Z akt ZUS wynika, że na datę 01.05.2014r. wysokość świadczenia odwołującej wynosiła 844,45zł brutto a dodatek pielęgnacyjny wynosi 206,76zł. Biorąc pod uwagę w/w przepisy uznać więc należy, że egzekwowana przez komornika należność może być egzekwowana w pełnej wysokości, tj. do kwoty 84,26zł, bowiem jest to suma niższa niż 25% świadczenia odwołującej, a po potrąceniu pozostaje suma większa niż 50% najniższej renty.

Odwołująca wywodziła, iż ma zbyt małą rentę rodzinną, lecz zdaniem Sądu jej wysokość została wyliczona prawidłowo.

Już tylko na marginesie zauważyć trzeba, że z akt ZUS wynika, iż decyzją z dnia 19.07.1991r. mężowi odwołującej, J. G., przyznano prawo do emerytury. Podstawę wymiaru emerytury stanowiło jego przeciętne miesięczne wynagrodzenie z ostatnich 12 miesięcy, tj. z okresu od kwietnia 1989r. do marca 1990r. Ustalony z tego okresu wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia wyniósł 96,58%. Z akt ZUS wynika, iż wysokość zarobków została przyjęta zgodnie z zaświadczeniem z dnia 02.05.1990r., wystawionym przez Zespół Elektrowni w O..

W dniu 09.12.1991r. S. G. złożyła w ZUS wniosek o przyznanie prawa do renty rodzinnej po zmarłym mężu. Po jego rozpoznaniu przyznano odwołującej prawo do renty rodzinnej od dnia 27.11.1991r. Do ustalenia wysokości renty rodzinnej przyjęto dotychczasową podstawę wymiaru emerytury, pobieranej przez J. G..

W dniu 12.12.2006r. S. G. złożyła wniosek o przeliczenie wysokości renty rodzinnej na podstawie zarobków zmarłego męża z okresu jego zatrudnienia w Zespole Elektrowni w O. od 19.11.1973r. do 04.05.1990r., wskazanych w nowo złożonych Rp-7. Na podstawie tych zaświadczeń dokonano obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru renty z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. z okresu od 01.01.1980r. do 31.12.1989r., który po przeliczeniu wyniósł 99,60%. Ponieważ wskaźnik ten był wyższy od poprzednio obliczonego, decyzją z dnia 11.01.2007r. dokonano przeliczenia renty rodzinnej, jednak jej wysokość nadal została ustalona w kwocie najniższego świadczenia.

Analiza dokumentacji z akt ZUS wskazuje, iż organ rentowy uwzględnił wszystkie okresy zatrudnienia J. G., uwzględnił też kwoty zarobków wskazane w składanych przez odwołującą Rp-7, dlatego wysokość renty rodzinnej została ustalona prawidłowo.

Należy też podkreślić, iż odwołująca w toku postępowania nie zgłaszała żadnych konkretnych zastrzeżeń do sposobu wyliczenia renty rodzinnej.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż odwołanie S. G. jest niezasadne, dlatego na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc zostało oddalone.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.